

[Petra Petersen.]

fremSAT. Gennem flere måneder har man i udvalget holdt vort forslag tilbage, og først nu, da også regeringsforslaget kommer til anden behandling med meget beklagelige forringelser, bliver der taget stilling til vort forslag.

Det forslag, min gruppe har fremsat, og ligeledes det forslag, som regeringen senere har fremsat, gik begge ud på at føre skolebespisningen tilbage til den skikkelse, den havde, før venstre og konservative forringede den. Jeg forstår ikke rigtig den stilling, man nu har taget hertil, og ikke mindst er jeg noget forbavset over den stilling, det radikale venstre tager til skolebespisningen. Hvad mener man egentlig der opnås ved at spare her? Det er ligesom sidst, da man behandlede skolebespisningen; man kommer med nogle smålapperier i stedet for at gennemføre en virkelig skolebespisning. Når det radikale venstre går imod en virkelig udvidelse af skolebespisningen, som partiet nu har gjort det denne gang, og som det også gjorde det sidst, vil jeg gerne sige til det radikale venstre, at man udmærket ved, hvor ødsel man på andre områder er med statens og vel også i nogen grad kommunernes midler. Vi har set, at for første gang er Danmarks militærbudget nu højere end samtlige de budgetterede sociale udgifter. Når det er tilfældet, har vi også råd til at gennemføre den skolebespisning, som på flere måder er af så stor værdi. Hvis nu modstanderne af skolebespisningen kom og sagde, at skolebespisningen ikke var tiltrængt, at den ingen værdi havde hverken madmæssigt eller for folkeskolen, så var der måske nogen mening i den måde, man behandler denne lovgivning på, men der er jo ingen her i tinget, der tør bestride en sådan lovgivnings værdi, og derfor synes jeg, man er meget inkonsekvent, når man på den ene side erkender, at loven er nødvendig, og samtidig forhindrer en del af børnene i at deltage i skolebespisningen. Endvidere mener man, at det ikke er nødvendigt at give børnene mad om sommeren. Forklar mig det, hvem der bedst kan. Skal store børn ikke såvel som mindre børn have mad for at eksistere? Kan børnene faste i sommermånederne? Jeg tror, at store børn spiser mere end mindre børn, og derfor er de store børn dyrere at forsørge, og det kan

vel ikke være meningen, at de store børn skal være i stand til selv at tjene til føden. Vi lever i et land, hvor man er stolt af, at vi så godt som har afskaffet det, man kalder børnearbejdet. Jeg har også den opfattelse, at børn i sommertiden, når de færdes mere i fri luft, spiser mere end i vintermånederne.

Derfor beklager jeg det, der er sket. Jeg beklager i høj grad den stilling, det radikale venstre har taget. Min gruppes lovforslag burde have været behandlet og gennemført i vinter, men hele udvalget er altså enigt om at forkaste det. Men desuden har man været i stand til at lemlæste regeringens oprindelige lovforslag. Ved den foreslåede nye affattelse af lovforslaget vil man stadigvæk afskære en del af børnene fra at deltage i skolebespisningen. Som et plaster på såret mener man så, at de samme børn, de, der kan deltage, i sommermånederne kan få $\frac{1}{4}$ l mælk.

Jeg synes også, det er en stor svaghed i ændringsforslaget, at man opretholder den passus, at skolebespisningen kan ydes i form af mad eller i form af mælk i forbindelse med et tilskud af vitaminer. Mælk og vitaminer kan jo ikke erstatte maden. Når børnene undertiden vælger mælken fremfor maden, tror jeg ikke, det er, fordi de hellere vil have mælk, men sagen er den, at skal børnene have mælken og have pengene med hjemmefra, kan der være visse besværligheder, og derfor er det, de undertiden foretrækker mælken fremfor maden. Min mening er, at de ikke alene burde have maden, men også mælken. Men når man opretholder denne bestemmelse, synes jeg også, man bør betænke, at der herved gives en meget kærkommen anledning for de kommuner, der gerne vil spare udgiften til skolebespisning, til i stedet for at give børnene mad at give dem mælk, hvad der er betydelig billigere for kommunen og også for staten.

Jeg forstår heller ikke rigtig, hvorfor man også ønsker at opretholde det med de 65 øre pr. måltid mad og 20 øre pr. $\frac{1}{4}$ l mælk, som er maksimum for, at man kan få refusion for det beløb, man bruger til skolebespisning. Mon man virkelig tror, at kommunerne ødsler med skolebespisningen? Jeg tror det ikke. Det er selvfølgelig, at der er kommuner, for hvilke det at fremskaffe en pakke mad bliver dyrere end for andre kommuner. Nej, det, jeg finder mere be-